

Fiskeriudbyttet i alt 28,000 Kr. Altsaa, hvad enten man ser paa Landbruget eller paa Fiskeriet, vil man finde Nedgang, intetsteds kan der paavises Opgang. Men nu vil det nok blive bedre, siger man. Men derom skriver Fiskeriinspektør Mortensen — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse 3 Linier af denne Beretning —: at en Del „Fiskere haabe, at disse Fiskearter i Tidens Løb skal blive i Stand til at erstatte Tabet af Ferskvandsfisken. Hvorvidt dette imidlertid kan forventes, er det for nærværende vanskeligt at have en ganske bestemt Mening om, men efter Omstændighederne kan der vistnok næres berettiget Tvivl i saa Henseende.“ Det er altsaa Fiskeriinspektørens Mening.

Ærede Medlemmer ved, at Kanalen har kostet ca. 1 Mill Kr.; jeg regner saa med 80,000 Kr. aarlig som Udgift til Renter og Afdrag. Der ligger 2 Sandpumpeskibe for at hjælpe til ved Hvide Sande. Af dem koster Sandpumpeskibet „Nymindegab“ aarlig i Drift 54,118 Kr. 50 Øre. Det kan man se af Anmærkningerne til Finanslovsforslaget Side 971. Et andet Sandpumpeskib, „Frem“, koster 38,502 Kr. 67 Øre. Det staar i Anmærkningerne Side 978.

Dersom vi nu sammenholder alle disse Tal, bliver Resultatet: Nedgangen paa Fiskeriet 28,000 Kr., Nedgangen i Engleje 12,648 Kr. 16 Øre, Nedgangen for Tippernes Vedkommende 9,814 Kr., i alt en Nedgang fra forrige Aar paa disse 3 Poster af 50,462 Kr. 16 Øre. Lægger jeg saa hertil Renter og Afdrag af Millionen 80,000 Kr. og Sandpumperen „Nymindegab“s Drift 54,118 Kr. 50 Øre og Sandpumperen „Frem“s Drift 38,502 Kr. 67 Øre, faar jeg i alt 233,083 Kr. 33 Øre. Det er Tabet — plus det Beløb, det koster at holde Løbet aabent.

Spørgsmaalet om Erstatning ligger jo ikke for, og det skal jeg afholde mig fra at tale om, men jeg tvivler paa, at nogen i denne Sal, naar det kommer til at foreligge, vil sige: Vi vil ingen Erstatning give disse Mennesker. Det vil jeg høre, før jeg tror det. Med Hensyn til, hvem der skal have, og hvor meget der skal gives i Erstatning, vil jeg ligesom i Fjor gerne lægge ærede Medlemmer paa Sinde, at er der gjort Uret derovre, bliver den endnu større og mere grelt virkende og uhyggelig, dersom man gør Forskel paa de skadelidte under Hensyn til deres økonomiske Stilling. Det vakte megen Misnøje baade hos dem, der fik, og hos dem, der ikke fik Erstatning, at der blev gjort Forskel, efter som man ejede noget mere eller noget

mindre. Lad os endelig ikke gøre en saadan Forskel, for det har vi ingen Ret til. Er det rigtigt, at Staten har forvoldt disse Ulemper, saa er det ogsaa rigtigt, at enhver, hvad enten han ejer lidt mere eller lidt mindre end en anden, har Krav paa Erstatning. Enten—eller!

Jeg vil til Slut gerne omtale Forholdene ved Christiansborg Slot. Da vi vedtog Bygningen af det nuværende Rigsarkiv, havde jeg den noget tvivlsomme Ære at være baade Formand og Ordfører for vedkommende Udvalg, og det kneb for mig undertiden, for der var megen Strid om den Sag. Vi arbejdede godt nok sammen, men der var kyndige Folk, som havde Meninger, der afveg fra Forslagets Plan, som f. Eks. det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og afdøde Krabbe, og jeg havde undertiden ondt nok ved at klare mig for disse Herrer. Der var Tale om, at man skulde gennembyrde Bygningen paa et stort Stykke, saa at man kunde have set ned til det nye kongelige Bibliotek; det blev imidlertid opgivet. Som Bygningen nu fremtræder, er den ikke saa skøn, det vil jeg indrømme, men den blev heller ikke, som Tegningen viste; der kom flere Vinduer i den o. s. v., og de Porte, vi enedes om, der skulde være, hvorigennem man skulde kunne se fra Kavalergaarden ned paa den Plads, hvor Søen tidligere er gaaet ind, blev ikke saa høje, som Tegningerne angav. Arkivaren var meget derimod, og man fulgte ham, ikke Udvalget.

I Udvalget tilkaldte vi en Aftenstunde to Mænd, vi ansaa for mest kompetente til at raade os, Professorerne Holm og Nyrop, de to bekendte Bygmestre, Holm, der har bygget det nye kongelige Bibliotek, og Nyrop, som har sat sig det stolte Mindesmærke Københavns Raadhus, og Resultatet af denne Aftens Forhandling blev, at vi kunde gerne beholde Bygningen paa den Plads, hvorpaa den laa, og lade Rigsarkivet faa den. Man mente ikke, at Frederik den Tredies gamle Bibliotek havde større historisk og arkitektonisk Interesse, end at det gik an at fjerne det meste. Ganske vist var der den berømte, store Sal med den ejendommelige smukke Guldtafl, og saa var der nogle doriske Søjler og Kapitæler, som skulde søges anbragt paa det nye Christiansborg. Naar det blev gjort, og den Haxthausenske Sal længst henne mod Vaabenbygningen blev bibeholdt, kunde det imidlertid gaa an; men, sagde baade Holm og Nyrop: een Ting maa De love; den Plads, som ligger mel-